

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRÉS...

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA...

Bulgária jelen helyzete.

Bécs, szept. 4. A legutóbbi tudósítások szerint úgy látszik, hogy Erenroth tábornok kiküldetése abban maradt...

eredményében érdekeinknek, amelyek Bulgária függelékével azonosak, kárára válna. Annak sorsa a bolgárok szilárdaságától függ...

események, monarchiánk mindkét államában, még egy más tekintetben is okoztat nyugtalanságot. Első pillanatban széles körökben a kedvetlenség és megütözés érzésével nézték a nagyhatalmak csoportosulását...

metország komoly akadályokat gördítsen. — A bolgár kérdés még sok fejlődési szakon fog keresztül menni; jöhet — bár nem kívánatos — oly fordulat is, midőn az egész ország...

Nyitra, hanem Zalába, Töke-Terebesre, Dávára, Kolozsvárra is. S észre kell ő felségének vennie egy másik különbséget is, ha összehasonlítja az osztrák tartományokban való fogadtatását az iteniekkel...

Katkov elméletei.

A mai postával egy másfél iv terjedelmű röpirat érkezett hozzánk. A röpirat kettős címet visel, egy francziát és oroszát. Kiadás-helye Péterváry. Szerzője Galiczin Miklós herceg. Tártya?

adja. Franciaország és Oroszország ölelése, a közös ellenség leírása, természetleg megjelölve rövid huszonhárom lapon, mi kell emellett! Ez volna hát a tárgy; Katkov elméletei!

Miklós császár nagy alakját sem kímélte, kilőrdetéstől, mint a francziáktól és pedig azokról a francziáktól, kik mindeniket nekünk köszönheték, azokról a francziáktól, kiket, átutaztatunk tőben-járván...

színtől a vörös minden fokozatától, a karmintól, a skarláttól, a bikavértől csillogó köztársaság iránt. E vörös szín iránt az orosz népek nincs érdeke, nincs az a rokonszeve, a mi a tisztább színtől...

nem) szándéka van. Amde ez politika; hadd vegyünk el, ha így van, a dolgot ott, a kettős vonalon felül, a vezércsillag-írók. A tárczáról a második lehetőség felvétele vonzza, az hogy Galiczin iránt való...

Ő felsége idehaza.

Ő felsége a magyar király idehaza tartózkodik. Valahányszor alkalmunk van azt regisztrálni, mindannyiszor eszünkbe jut az is, hogy milyen furcsa, hogy ezt mint különös hírt kell felemlitenünk. Hiszen ennek az esztendő legnagyobb részében így kellene lennie, hiszen annak kellene a kivételnek...

Amaz idegesség, mely e küldetés komoly híre az európai s köztük monarchiánk két állama sajtójának egy részét elfogta, azon feltételezésen alapul, hogy e küldetés sikerrelensége háttérben az orosz fegyveres megszállás bekövetkezése rejlik. Mi nem hiszünk, hogy e feltételezés alapos. A misszió bekövetkező sikerrelenségét s a fegyveres megszállást sok, igen sok választja el. A gondolkodó fők a Neva partján még több aggodalommal néznek a megszállás elé, mint épen mi. Egy ily lépés egész új helyzetet teremtené, mely európai horderelőt bír. Az okkupáció, mint tartós állapot, képzhetetlen.

A német szövetségre nézve, igaz, annak tartalma még ma sincs hitelesen közzétéve. De a múlt november óta mindkét oldalon lett hivatalos nyilatkozatok nem hagnak kéltely az iránt, hogy e szövetség távolról sem ily terjedelmű, hogy határozottan esztendősekre szól, tisztán védelmi természetű, a birtokállapot biztosítását foglalja magában s nem érdekeinknek külföldön való érvényesítését.

De nem rekriminálunk. Azt az igazán fényes fogadtatást, melyben a magyar nemzet királyt részesíti, nem akarjuk panaszhangokkal megzavarni. Ő felsége fogadtatása az alkalommal szokatlanul fényes. Boldog, boldogtalan siet hozzá, szerencsés, a ki megláthatta s a tisztelet és szeretet valódi hangján üdvözlö, a ki közelébe jutott.

Van azonban Galiczin herceg röpiratának egy passzus, melyből, bár szintén a francziák ellen van irányozva, mi is okukhatunk. Ezt írja: "Azok a francziák, kik oly hosszú ideig tartózkodtak nálunk, nem tanultak meg orszolg. A teljes, legyőzhetetlen tudatlanság jellemzi a francziát az orosz dolgokban. Abn-éknk iránt nagyobb ellenszenvvel viseltetik, mint a kínait iránt, mert Francziországban vannak kitűnő orientáltságú, orszolg tudója alk van egy tucatz. Ezért kellett hát azt látnom, hogy mikor Znamenszkij kellett volna leírni, mit oly könnyű kijelteni és leírni, folyvást Snamanskyt íralkat. Ez hát az abchen való járatlanságuk. Mit szóljunk járatlanságukról akkor, ha az orosz iradalom, történelem, tudomány egye kerül szövegére? Ez azt könyv a francia publicisztika előtt. Dosztojevskij, Tolstojt csak mostanában kezdik megismerni; történelminkről ne is szóljunk, hisz nemrég egy ugynevezett történelmi szótárunk, midőn Rettenő János czart akarta megmagyarázni, azt a bájos kommentárt füzte hozzá: "magyarázat Bazilovicsnak hívták kegyelmsége miatt."

MARCO.

NICOLA MISASI KALÁBRIAI DRÁMÁIBÓL. A leány felszarítá könyvet a grembiulével s még jobban odasimult az ifjú keblére. — Mielőtt felelt, folytatta emez, — tudd meg, hogy ki voltam, ki vagyok s mely örvény felé haladok napról-napra. Két ut közt választást: meg van rá idő. Az egyik síma, csendes, nyugodalmas; az a melyről kitértél; a másik bizzál van behintve, minden lépés újabb veszedelmet, hiúntényi, gyilkosságot nemz, minden egyes lépés vérszuszulás — az ut végén pedig ott áll a hóhér a kötéllel, a ki reánk vár, vagy pedig a katonák fel-

Kell-e ennel keserű szemrehányás a Bourbonait, Orleansait, Bonapartéit s tutti quanti uralkodó hercegeit elkergetett köztársasági Francziáországok. Ha kell, hát szolgál Galiczin herceg többel. Az orszög csak egy idea, melynek sérelmét csak az a fő érzé, a melynek ideái vannak. Jól tudja Galiczin, hogy ideája kevés embernek van s főnti szavai keveset sértenek. Gondoskodik hát róla, hogy a sérelmet odagy vigye, hol csak az nem érez, kinek minden sérelme iránt, mely nem a dorongról jó, elompuhat az érkeke. Így ír: "Ajtóink mindig tágra voltak önk, francziák előtt, jobban, mint bármely más nép előtt. Hisz meg jutnak önk eszébe ama hosszú évek, melyeket az Oroszország, a városok szüntegy, mint a falvakat előzőlőtték a francziák, helyét csináltak nekik a kereskedésben, a közoktatásban, meg a hir-lapiradalomban is. A francziák mindig, mindenütt szívesen fogadtak, mindig dédelgettek, védtek, szoktatnak nyelvéket beszéltük, sőt maig beszéltük. Sokat tettünk a francziáknak s kitűnt, hogy a soknál is többet. Ez ennyi jótevénytört mit kapjunk cserébe egyebet hiálatlanságnál. Mindama rágalmozó irat, pamflet, mely Oroszországot csúfolta, mely meg

szóló a vörös minden fokozatától, a karmintól, a skarláttól, a bikavértől csillogó köztársaság iránt. E vörös szín iránt az orosz népek nincs érdeke, nincs az a rokonszeve, a mi a tisztább színtől lohógo által kűző francziák iránt volt. Az orosz nép rokonszeve, szíveslegessége a francia iránt elgyöngült. És ez így tart, sőt fokozódik 1855 óta. A mi ugyanis azóta történt, nem arraváló volt, hogy rokonszeveinket Francziáország iránt fokozza. Ott volt a krími hadjárat, a császárság, mely 1812-ért untalan revanchet követelt, az 1863-ki orosz-lenas koalíció, az 1870-ki é nyomora és szégyene, a kommuné, a köztársasági kormányforma (a házasság, az iskolák polgárosításával) a radikálisok vezérsevege, a politikai válsékeknek nyújtott menhelye, a vörös szín köztársaság atbeizmusával és pornográfiaival, a rongyokra tépett s egy porosz miniszterrel az ocsórára szorított Francziáország, melynek az a jelszava: "Sem isten, sem ur", azzal a jámbor Gervéval (e kitűnő fiskálissal és jó sakkjátékoskal, kiben csak a fonségét nem látom) s mindezekelőtt a túlzásig vitt szohajátissal). "Ez hát a "szeg Francziáország", melynek híres művészeit, hatalmas szellemét, eleganciájának himpórait, gondolkodóitnak és írónak sereget egykor bántukult, melyet most, a mostani állapotban egyesíteni akarunk bennünket? Meg kell hát mondunk, hogy ezzel a Francziáországgal az igazi Oroszország, vagy mint a francziák szokásos nevezzik szokták: a szent Oroszország lélekben nem lép szövetségre, mert nem léphet szövetségre soha a vörösszínű, istentelen, bomlatag Francziáországgal."

"Tudják meg hát önk, hogy Kalkovot, mikor az orosz-francia barátságáról írt, semmi más nem vezetett, mint egy új politikai kombináció szükségége. Meg vagyok ugyanis győződve, hogy személyes érzelmeiben, mint komoly, tudományos, eszes ember, Kalkov osztott népe érzelmeiben. Ot sem a francia képviselőkkel feleség, sem a boulevardsok szel-től, sem "Ernest" tábornokait, sem sajtóinak bohóczi, sem a francia nép és társadalom pshuét el nem tántorították utjáról. Kalkov száján a szepőlten tisztaságo felér volt s őt csak is közös veszdly érteze bírhatta volna rá, hogy e zászlót egykor a törökörös zászló mellett kiborítsa."

"Sors ügye, a történelem törzsképe, hogy e férfiú sirján ott találják a Ploquetek, a Lóokroyk, a Dérouledek, plane Ernest Boulanger, Clemenceau barátjának könyvét, résztvételét, korszoruját; mind e hípkorika fírka egy nagy iró szellemének látszik szólni, holot nem más, mint az önzés bezedése annak emlékére, kiket hasznát remélték vehetni a revanche öröjén. Mindet valóban nehéz teher egy sirtalom. Ezek a mirtusok és borostyánok, melyeket valamelyik képzőművészetben, Michel Lujza szomszedságában tölptek, megbörtánköztettek minden jó orszög. E franczia urakban legalább az a tapintat megtehetett volna, hogy tiszteljék meg a sirt s ne küldjék el rá korszorujukat."

